

Misteris al bosc

No hi ha boscos espessos sinó petits ramats d'arbres damunt d'un turó, o fileres de pollanques grisencs vigilant els misteris del riu. Amb tot, els escassos grups d'arbres permeten la llegenda i l'encantament. Tothom tem els alzinars i les rouredes perquè són estimats per les bruixes i els gnoms; les fades, les nimfes i els fantasmes en són els reis i es guarden prou bé de trepitjar les terres de secà, ara sense la catifa de tiges, només amb les monòtones cicatrius de l'arada i un polsim de gebre, de boira i de neu esmicolada. Tots els sers fantasmagòrics viuen als petits boscos i no en surten mai perquè necessiten el baf de la fulla peluda, sempre verda, de l'alzina, les escorces clivellades dels roures. Sobretot s'estimen les alzines, que poden viure com ells, milers d'anys i, per tant, ho saben tot, més que no pas els pobres pagesos que amb recança i fatigues llauren els trossos de blat i d'ordi.